

Entrevista a Josep Guia "És negatiu que Colom faça un intent de desestabilitzar altres organitzacions"

Com queda Catalunya Lliure després de la marxa de part dels seus dirigents i militants a ERC?

—La primera cosa important és que Catalunya Lliure existeix i això és un èxit si tenim en compte els diversos interessos complementaris que hi ha per desfer Catalunya Lliure. L'expectativa que es va crear a Vinaròs, corresponia a l'expectació de qui anava a assistir a un enterrament, a un final d'organització. Sortosament això no va ocórrer. Per una majoria molt clara de 25 vots a favor, 1 en contra i 6 abstencions.

—*Quins interessos volen desfer Catalunya Lliure?*

—Per una banda, Àngel Colom actuant d'au carronyera per veure si podia acabar de liquidar una altra organització independentista, seguint el seu costum. També hi va haver una declaració adjudicada a Terra Lliure d'abandonament de la seua lluita, que també pretenia influir en el sentit favorable a les tesis liquidacionistes de Catalunya Lliure. D'una altra banda, uns altres esperant el resultat de la coordinadora per engegar la repressió.

—*Fa referència a les detencions?*

—Efectivament. Després de la coordinadora hi va haver detencions de militants nostres i jo us diria que si el resultat haguera estat contrari, no s'hauria produït cap detenció. Cal recordar que en l'assemblea del MDT que es va fer a València al febrer del 88, on després de l'escissió decidim continuar amb els mateixos postulats polítics, a la sortida la policia ja ens va castigar amb la detenció de tres persones acusades de pertànyer a Terra Lliure.

—*De totes maneres Catalunya Lliure perd força amb aquesta escissió.*

—Pel que fa a dirigents mitjans, la proporció que s'ha donat de baixa és de 9 o 10 sobre 45. Quant a les bases, la proporció és encara molt menor. A més, per aquestes bases el fet que els que han marxat no s'hagen solidaritzat amb els detinguts, ha provocat que els vegin com a liquidacionistes. Únicament, en alguns indrets, com el Baix Llobregat, el Maresme i el Vallès, hi haurà baixes ostensibles.

—*Per què Catalunya Lliure va rebutjar anar conjuntament a les eleccions autonòmiques amb ERC?*

—Catalunya Lliure va dir no a la seva desaparició i es va reafirmar en la necessitat de l'existència d'una organització d'aquest tipus. Per anar junts amb altres organitzacions en qüestions superestructurals, de significació nacional, aquest altres hau-

rien de tenir uns mínims postulats intercanviables dins l'independentisme.

En primer lloc que siguin independentistes. ERC no ho és estatutàriament. L'independentisme de segons qui, és un independentisme només de boca, per ara, encara no és un independentisme programàtic. No hi ha textos programàtics on es defensi la independència de Catalunya. I, en segon lloc, que no són organitzacions d'àmbit nacional català. Aquests dos eixos fonamentals de l'independentisme català, per ara només els defensa Catalunya Lliure i les organitzacions que són enquadrades dins ella —PSAN, Maulets—.

—*El suport a la lluita armada també els separa d'ERC?*

—Ens separa el suport a totes les formes de lluita per aconseguir l'alliberament nacional. Però, hem de dir, malgrat el tractament informatiu que es dona a aquest tema, que aquesta qüestió no és, al meu entendre, el principal element de separació. La clau del volta de l'independentisme, i en general del nacionalisme català, és l'àmbit nacional. ERC és regionalista i aquesta qüestió és la que més ens separa.

—*ERC s'hauria de crear al País Valencià?*

—Totes les organitzacions catalanes haurien de ser d'àmbit nacional i jo repté els partits catalans a baixar al sud, que siguin partits d'àmbit nacional català. Sovint he dit que si Convergència es presentés per Castelló trauria diputats. No tenim gens de ganes de ser els únics que portem la bandera de l'àmbit nacional. Tant de bo que ho fessin!

—*Però, encara que no ho diguin els estatuts ¿molts votants d'ERC voten independentista?*

—Això és el mateix que passa amb el PSOE. El votant d'aquest partit és de classe treballadora i d'esquerra, però el PSOE treballa per al capital i no és un partit de classe treballadora.

És evident que hi ha molt votant independentista en ERC i en Convergència, i ni l'un ni l'altre són partits independentistes, des del punt de vista dels seus estatuts i des del punt de vista de la seva implantació.

—*ERC no és el mateix que Convergència*

—No. És més petita.

—*No creu que les seves declaracions contra Àngel Colom, amb vista al futur, són negatives?*

—El que és negatiu és que Colom faça un

intent de desestabilitzar altres organitzacions i que faça la construcció del seu partit d'acord amb maniobres que no afavoreixen a ningú perquè és construir sobre bases falses. Aquesta vegada ha afectat a la meua organització la seva maniobra de desestabilització i no tinc més remei que denunciar-ho. Colom fa molt de temps que realitza declaracions en contra de Catalunya Lliure i del PSAN, en definitiva contra aquells que hem provocat que ell, avui, tinga vots independentistes. Perquè, no ens enganyem, l'independentisme sociològic català ha crescut perquè, de la reforma espanyola ençà, hi ha hagut alguns independentistes inflexibles que hem mantingut el nostre missatge, mentre que altres no havien parlat mai d'independència.

En aquest sentit, la missió de Catalunya Lliure i del PSAN ha estat una mica fer de referent de l'independentisme català. Nosaltres fem la sembrada, que en bona mesura, són altres qui la cullen. Però és imprescindible la nostra continuïtat perquè aquesta sembrada segueix donant fruits i s'eixampli.

—*Així, el vostre paper es limitaria a fer d'avantguarda política?*

—Nosaltres fem d'avantguarda política i de recol·lectors. Però per a fer de recol·lectors calen molts diners i nosaltres no anem darrere ningú per arregar-los.

—*Però ara heu decidit anar a les autonòmiques?*

—Sí. En el mateix sentit que anàrem a les europees, per tal de donar més relleu al nostre missatge, per tal que hi hagi algú que defensi el "Es molt senzill: voteu independència". A més no tot queda en paraules, nosaltres tenim al darrere el nostre projecte de constitució catalana, que és una concreció clara d'una futura república catalana independent i completa. Això no ho farà ningú més que nosaltres, que portarem el cartell electoral amb uns vots al darrere.

També és cert que aquesta oferta que hem fet de constitució catalana aviat serà una idea copiada, tant de contingut com de forma i prompte serà una cosa bastant generalitzada.

—*Sembla que té molt assumit aquest paper de fer del que estira la corda.*

—El que ens interessa és que amb això fem avançar la societat catalana, i amb ella els partits polítics catalans, fins i tot Convergència. Pujol ha fet unes declaracions on parla de la "Catalunya plena i menys dependent possible". Doncs bé,

"La nació catalana no té una superestructura política que cobreixi tot el territori".

RAFA GIL

aquestes són les rebaixes pujolistes del nostre llenguatge. Si nosaltres no diguem Catalunya independent i completa, Pujol no faria aquestes declaracions. Si nosaltres no diguerem que som corredors de fons de l'independentisme, Colom no copiaria el nostre llenguatge en l'acte de Pedrolo dient que és un corredor de fons. A vegades les copien tergiversades, a vegades rebaixades, però és important, perquè això vol dir que són idees que van penetrant en el poble català.

—Vostè ha anunciat que és presentarà com a cap de llista de Catalunya Lliure a Barcelona a les properes autonòmiques. ¿Això vol dir que vostè assumeix el liderat d'aquesta organització?

—Sí

—Aquest canvi, ¿a què correspon?, fins ara vostè havia preferit no fer-ho.

—Aquest canvi correspon al fet que Catalunya Lliure no renuncia a fer política i a collir els fruits que ha sembrat. Ho farem des de les nostres possibilitats, sense estirar més el braç que la màniga i sense hipotecar-nos, ni políticament, ni econòmicament.

—¿Les autonòmiques del 92 permeten dues candidatures que reclamin la plena sobirania?

—De candidatures que reclamin la plena sobirania poden haver-ne dues o diverses. Al capdavall, el que es veu en totes aquestes maniobres de sectors que entren en ERC —ara es parla de l'ADOC— és qui serà, en tant que autonomista reforçat, l'hereu de Jordi Pujol.

Nosaltres no ens barallem per ser els hereus de Pujol al Principat de Catalunya, nosaltres no anem cap a l'autonomia, sinó cap a la independència de tot l'àmbit nacional. A hores d'ara, anar amb ERC representa fer una campanya que renuncia a aquestes característiques. Cal recordar que ERC no ha demanat mai el vot per la independència ni per la unitat nacional completa. Encara s'ha de veure si ho fa alguna vegada.

—¿Miró Ardèvol entrarà en el joc polític independentista?

—No tinc els elements de judici necessaris al respecte per a contestar. El que sí que és veritat és que el senyor Miró ha fet diversos passos que demostren la seva voluntat d'intervenció política i, fins avui, amb una certa sensibilitat cap a les organitzacions pre-existents. El senyor Miró encara no ha fet cap desqualificació de cap forma de lluita ni d'organitzacions independentistes. Fins i tot ha assumit en bona mesura la terminologia nacional catalana, com per exemple el mot Catalunya per denominar tota la nació. D'això, en faig una valoració positiva.

—¿Creu que de les Bases de Manresa en sortirà un partit polític?

—No ho crec.

—¿I si el fan?

—Pensaria que és un resultat lògic i positiu respecte a l'efervescència nacionalista catalana en el sentit d'anar més enllà dels estatuts regionals d'autonomia. Voldria dir que estem en un moment de trànsit que va de l'autonomisme cap a l'independentis-

me. És un pas intermedi.

—¿Entre Miró i Colom amb qui es queda?

—Amb qui estigui més a prop de mi.

—¿Catalunya Lliure, quina interpretació fa del cas eslovè?

—En principi, hi ha un pronunciament del Parlament a favor de la independència, cosa que separa el cas eslovè, croat o lituà del català. La nació catalana, que és més gran territorialment que Eslovènia, no té, ni mai ha tingut, per desgràcia nostra, una superestructura política que cobreixi tot el territori. Per tant d'Eslovènia i de Lituània en trac la conclusió que, com que no tenim cap instància que sigui de tota la nació, l'hauríem de fer.

—¿En aquest sentit, la constitució catalana en fa una proposta?

—Sí. La constitució proposa una mena de Congrés Nacional Català, representatiu de tot el territori, format bàsicament per càrrecs electes d'arreu, que vulgen la independència i també per representants d'entitats cíviques, polítiques, culturals. Aquest Congrés Nacional Català faria un servei i una funció que no poden fer cap dels parlaments regionals, que és la reclamació internacional de la independència de Catalunya.

—¿Veurem Josep Guia al Parlament de Catalunya?

—A mi m'agradaria i crec que seria una bona notícia per a la llibertat de Catalunya.

Assumpció Maresma
(per la transcripció Joan Morales)